

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petitorsért egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítottatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egyes beíratástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap hetenkint vasárnap egy iven.</p> <p>A „Nyitván”-ben a háromhasábos petitors ígatási díja 15 kr. o. é.</p>
---	---	---

Szentés város lakosaihoz.

A földadó szabályozási munkálatok fölött keletkezett 1875. évi VII. t. cz. értelmében a földadó kirovása alapját képező catastralis munkálatok május hó 10-től kezdve négy héten át közszemlére vannak Hutyay Lajos telekkönyvi nyilvántartó hivatalánál kitéve.

Felhívatik tehát a városnak minden birtokos lakosa, hogy azt a mondott idő alatt megtekinteni el ne mulasztja, és a mennyiben birtokai ezen catastralis munkálatokban nem a tetteges állapotnak megfelelőleg, az az nem a jelenlegi birtokos, — mivelési ág, — térfogat szerint volnának helyesen felvéve, e feletti észrevételeit a majdan e célra megalakulandó bizottságnak, annak idejében bejelentesse, mert annak elmulasztásából származható káros következményeket mindenki magának fogja tulajdoníthatni.

Kelt Szentésen 1875. évi május 14.

Kr.-Nagy István, polgármester.

Csongrád megye székhelye.

A lefolyt héten tartotta meg Csongrád megye bizottsága tavaszi rendes közgyűlést; az ott előfordult számos tárgy közül városunkat leginkább a megye székhelyének kérdése érdekli, mely ugyancsak városunkra arra vonatkozólag tett ajánlatának tárgyalása folytán merült fel.

Mióta a volt belügyminister a megyék ki-

kerekítése, néhutt nagy örömmel, másutt roppant ellenszenvvel fogadott híres törvényjavaslatát az országgyűlés elé terjeszté; más megyék példájára, mi is gondolkozni kezdtünk a felől, hol legyen jövőben a megye székhelye? Sokféle vélemény merült fel, már t. i. a mint azokat a különböző érdekek magukkal hozták, vagy jobban mondva sugalmazták.

Olvasóink emlékezni fognak, hogy a minister ur legelső terve szerint Csongrád megye Csanád megyével lett volna egyesítendő s e terv szerint a megye székhelyéül Szeged lett kijelölve.

E terv ellen szomszédaink Csanád megyében egy igen igen szép feliratban nyilatkoztak; — közöltük volt azt egész terjedelmében; — a mi megyénk nagy mélyen hallgatott.

A két megye egyesítését célzó terv — mint látszik — elejtett; — ámde azon eszme, hogy Csongrád megye székhelye jövőben Szegeden legyen, megragadt; Szeged városa örömmel fogadta, és meg is tette a kellő lépéseket, hogy ezen reá nézve valóban előnyös kedvezményben részesüljön is.

A mi megyénk nyugodt maradt és hallgatag. A megyei bizottmány mult évi közgyűlésén olvastatott fel a belügyminister ur leirata, melyben a megyét felszólítja, nyilatkozzék már, mi véleménynyel van a szándékolt kikerítéssel szemben. — A bizottmány közgyűlése azután egy érdelemdu feliratában kifejté, hogy legjob-

ban szeretné, ha úgy maradhatna, mint van; hogy admintrationalis költségeit elviselni képes; hogy valamint más megyékből hozzá csatolandó részekkel nem óhajt nagyobbodni, ép úgy fájdalomosan látná, ha saját területéből valamit átengednie kellene; — kinyilatkoztatá egyébiránt, hogy azon pusztarészleteket, melyek megyénk területébe beszögellenek, s melyeknek megyénkhez leendő csatoltatását Pest megye nem ellenzi, testvéri tárt karokkal fogadni kész.

— És a megye székhelyére nézve mit határozott?

Abban a feliratában e kérdést teljesen mellőzte; hanem, mert ugyanazon közgyűlésen H.-M.-Vásárhely petíciója, melyben ezen legújabb királyi város Csongrád megye székhelyét a maga falai közé kérte áttétetni, szintén szönyegre került; annyit kimondott; hogy a székhely kérdésében egyelőre intézkedni nem akar.

Ezek után; jól későn ébredt fel Szentés; miután a minister már Szegedet szemelte volt ki, miután H.-M.-Vásárhely követsége némi biztató szót nyerve, tért vissza Budapestről; akkor ébredt fel csak — akkor látta márát, hogy valamit neki is kellene lendítenie. A mult december havában tartott megyei rendkívüli közgyűlésen tehát egy feliratot terjesztett be, melyben a megyei törvényhatóságnak azon szép ajánlatot tevő: hogy ha az, székhelyét Szentésre tenné át, az új megyeház számára alkalmas telket ajándékozni, egy millio téglát, s a fedélzethez szükségelt cserepe-

T Á R C S A.

„Undine.”

(Amerikai beszély.)

F. F. után Lerner Vilmos.

(Folyt. és vége.)

„Mily gyorsan repül az idő” sóhajtozott Edward, „nem is hinném, hogy már három hónap óta vagyunk New-Yorkban, ha azon körülmény, hogy holnap már el is utazunk, eszembe nem juttatná a szörnyű valóságot.”

„Tehát elutaznak?” kérdé Undine, „szabad tudni hová?”

„New-Orleansba, jövőre ott fogunk lakni” válaszolt Edward vizsga szemmel figyelve La Villette arcvonásait; de ezek az új hír hallatára is változatlanok maradtak és hidegek, mint mindig.

„Szép dolog az utazás, én is szeretnék utazni, szeretném látni a nagy világot” szolt a hölgy, majd mosolyogva folytatá, „ha gazdag volnék, elmennék Angolországba, — majd Franciaországba, s így tovább, megtekintném Londont, Párizst, Rómát, megnézném a Hymaláját, meg Niagara zuhatagját.”

„Mint látom, kegyed mitsem törődik távozásommal, tehát oly annyira közömbös irántam?” szolt Lester nagy szomoruan.

„Talán keseregjek?” felelt La Villette, „s vajjon miért? az igaz, hogy én egyike volt legőszintébb tisz telőimnek; ha jól táncoltam zajosabban tapsolt, mint a többi, — szebb és értékesebb virágcsokrokat küldött, mint más; de egyébben nem különbözött a többi. — Ha egy nő lábainál tuzat számra esengnek az imádók és az udvarlók, vajjon érezhet-e fájdalmat, ha ezek egyikét elvesziti?”

Mosolyogva mondá e szavakat, azután ismét az ablak felé fordult.

Lester Edward elpirult; elbocsájtá La Villette kezét, mely még mindig az övében nyugodott, s hideg hangon szolt:

„Kegyed tehát engem is pusztá merő egységnek tartott imádói sokaságában! — Ha ezt tudom, akkor”

„Szavait kimélte, és a virágcsokrok árát megtakarította volna!” — Egészíté ki szavait La Villette és megvetőleg pillantott Edwardra.

„Kegyed kigunyolhat tetszése szerint; a nők kiváltsága: kinevetni a bolondokat, kik őket szeretik. Kegyed is, — mint látom, tapasztalom, — csak olyan, mint nemének legtöbbször. Válaszolt Lester keserűen Most feléje fordult La Villette, kezeit Lester vállaira tette, komolyan tekintett szeméi közé, és nyomatékkal mondá: „Edward! szeret ön engem?”

„La Villette! La Villette! — kegyed tudja, hogy szeretem!”

„Nőül venne engem? nőül venne egy táncosnőt?” kérdé még mindig mereven tekintve a férfi szeméibe.

„La Villette! — ha magam ura volnék, akkor tenném; így azonban — kegyed tudja — kezeim kötve vannak s nem cselekedhetem akaratom szerint. Nagy nénem nagy lelkűségétől függök, és ez a büszke nő, kitagadna örökségéből, vagyonát idegeneknek ajándékozna, ha oly leányt vennék nőül, ki . . .” nem beszélt tovább, habozott gondolatai számára nem talált kifejezést.

„Csak folytassa uram! — „Ki oly mélyen áll alattam,” akaró mondani, nemde? lássa kitaláltam gondolatát.” La Villette keserű kacajra fakadt, kezeit levette Edward vállairól s egy székre dőlt.

E perczen lépett be Crow John legidősb leánya, „Papa úzeni, hogy ideje volna a próbára jönni;” szolt. „Jól van, Janette! egy perc mulva kész leszek,” felelt Undine nyugodtan, majd Edward-hoz fordult, s

kezét nyujtva feléje, szolt: „Isten önnel Mr. Lester! váljunk el mint jó barátok, ha egykor újra találkozunk, akkor tán azon helyzetben leszünk, hogy a most történtek felett kaczaghatunk.”

Lester megragadta a hölgy kezét, gyengéden megcsókolta, majd egy gyűrűt húzott La Villette ujjára, mondván: „Fogadja emléktül. Ha valaha találkozánk, az elmúlt szebb napokat fogja emléktünkbe idézni, — meglehet már akkor öregek, megöszültek leszünk. — Isten önnel!”

Edward távozott. La Villette három óra hosszat volt a szinpadon, a nélkül, hogy százaknak örömteljes üdvözléseire figyelt volna; — szíve távol volt, igen távol. — A nézők egyike sem volt oly szomorú, mint Undine, ki a legkecsesebben tánczolt és a vigak legvigabbjának látszott.

V.

Öt év mult el. A tizenhat éves Undineből azóta még szebb hölgy lett. Beutazta Európát, föllépései ujjabb és ujjabb babérokat termettek. Most már gazdag is volt, s nagy hírnévnek örvendezett. Crow John jövendőlése teljesült. Undine csinos öszeggel ajándékozta meg az öreg színészt, ki már most kényelmesen s gond nélkül élhetett családjával együtt. — Miután hálaadatozásaival tartozását ily módon leróta, az egyesült-államok déli részébe utazott.

Lester Edwarddal a lefolyt idő alatt nem találkozott, de azért nem feledte el őt; sőt néha, midőn gyűrűjére pillantott, el-elmerengett a multak felett. „Megismerne-e?” kérdé önmagától, midőn tükre előtt állva, látta, mennyire megváltozott alakja öt év alatt. Lester „La Villette” név alatt ismerte őt, azon név alatt, melyet akkor vett vala fel, midőn a szinpadnak szentelte magát; most „York Undine”-nak hívatta magát, azon

ket ingyen és díj nélkül átszolgáltatni hajlandó.

— És mit szolt erre a megye?

Szentes ajánlatát szépnak találta, de egyúttal elhatározta, hogy Szentesnek a székhely iránti kérelmét majd csak a rendes tavaszi közgyűlésen veendi érdemleges tárgyalás alá; akkorára igyekezék Szentes eme hazafias áldozatkészségét a közösi törvény 103. és 104. §§-ai szerint rendbe hozni és ujjlag beterjeszteni.

De mert ugyanakkor azon aggály merült fel, hogy időközben a magyar ministerium a megyék kikerekítése tárgyában készitendő újabb törvényjavaslatban, a mi megyénk székhelye iránt is intézkedhetnék; jónak látta kimondani a közgyűlés, hogysaját autonomiáján alapuló kizárólagos jogának tartja az iránt intézkedhetni, hol legyen a megye központja, székhelye; egyszersmind elrendelék, hogy ez értelemben a ministeriumhoz felirat intéztessek, melyben felkéressék, hogy egy újabb törvényjavaslat készitése alkalmával Csongrád megye előleges meghallgatása nélkül, ennek székhelye iránt ne határozzon.

Nem tudjuk ugyan, hogy e felirat felterjesztett-e? de annyi bizonyos, hogy eme határozatból nem igen látszik, hogy a mi megyénk valami nagyon erősen meg volna győződve arról, hogy a megye székhelye iránt, autonomiájánál fogva egyes egyedül neki van kizárólagos joga határozni.

Az a tenger sok kérvény, mely hazánk különböző megyéi s városaiból, az egyes megyék székhelyeinek meghagyása, vagy ide oda áttétele iránt, részint az országgyűléshez, részint a ministeriumhoz beadatott és beadatik, legalább az ellenkező mellett bizonyít.

No de ez az axioma mindig elegendő, hogy Csongrád megyében ezt az ügyet egyik gyűlésről a másikra halasztgassuk.

A strucz madár homokba dugja fejét, s akkor azt gondolja, hogy már most, mert ő nem lát, őt sem látják.

E héten tartotta meg megyénk azt a tavaszi rendes közgyűlést, melyen, mint a decemberi közgyűlés elhatározta, Szentes város ajánlata érdemleges tárgyalás alá volt veendő!

Városunk ujjlag beterjeszté ajánlatát, most már minden alaki hiba nélkül, szorosán a törvény fent hivatolt paragrafusainak követelménye értelmében.

Lássuk tehát már most miben állapodott meg a megye.

Nem hisszük, hogy Csongrád megyében volna csak egy gondolkozni szokott ember is, ki meg lenne győződve a felől, hogy a mi megyénk székhelye a mai viszonyok között Szegvárott többé nem maradhat. — Központnak nevezhető-e? midőn a főispán a megye területén kívül, a főjegyző, pénztárnok, ügyész, mérnök Vásárhely szabad királyi városában, az árvaszék elnöke, ülnöke Szentesen, a fő és alszámvevők Csongrádon, midőn úgy szólva a levéltárnokon kívül egy főbb hivatalnok sem lakik a székhelyen; — hol — dicséretére legyen mondva — legtöbbször csak is a szintén Szentesen lakó alispán szokott megfordulni; — és hol mindenki azzal mentegetődik, hogy ama faluban az egyes hivatalok számára nincs hely. — Nem hisszük, hogy Csongrád megyében csak egy gondolkozni szokott ember volna, ki meg lenne győződve a felől, hogy a mi megyénk székhelye a mai viszonyok között ezentulra is Szegvárott maradhatna.

Máshová kell áttenni, ennyi bizonyos, a kérdés csak az, hogy hová? — akár hová tétessék pénzbe, költségbe kerül egyaránt.

Ha Szegedre, ha Vásárhelyre, ez önálló törvényhatóságok valamelyikének területére tétetik által; hisszük ugyan, hogy a megye hivatalnokai együtt fognak lakhatni; de hogy a megyei bizottság tagjai, kik most is ritkán látogatják meg a közgyűléseket, a még távolabb gyupontra még kevésbé fognak sietni, ez is világos.

Eddig a vármegyét tartottuk az alkotmány védbástyáinak; — igaz, hogy meglehető-

sen bemohosultak; — a ki akarja, hogy e bástyák mielőbb romba dőljenek, hogy haszna vehetetlenekké legyenek, no! az csak azon igyekezzék, hogy azok őrei megakadályozva legyenek e bástyák gondozásában. . . .

Csak azon kell igyekezni, hogy a székhely minél távolabb legyen; megyei tisztviselőink meg lesznek akkor kimélve a bizottsági tagok — ugynevezett — akadékoskodásaitól.

De ne térjünk el a dolog elméletére, maradjunk csak a történetek mellett.

Tóth István, a Pallavichini uradalom felügyelő igazgatójává az érdem, hogy szokásos ekésszólló hosszadalmasságával, e mostani megyei közgyűlésen is oda igyekezett terelni az ügyet, hogy a megye egyelőre ismét ne tegyen semmit, várjuk be a sült galambot. — Inditványa nagy szótöbbséggel elvetetett.

Az ő inditványával szemben állott a szentesi ajánlat, hogy tudniillik a megye mondja ki, hogy székhelyét Szentesre teendő át, és küldjön ki egy bizottságot, mely ennek keresztül vitelére vonatkozó javaslatot adjon; hasonlókép elbukott; még pedig 43 szavazattal 47 szavazat ellenében.

S miért? — Mert minden ilyféle ügyben, hol különböző érdekek állnak egymással szemben, rendesen akad valaki, a ki lefelé is, felfelé is, jobbra is, balra is tekint; s hogy sem az egyik, sem a másik féllal ne rontsa el a barátságot, talál oly inditványt, mely sem hideg, sem meleg, a dologra vonatkozik ugyan, de csak azért, hogy midőn látszólag előmozdítja, voltaképen elodázza.

Elfogadtatott 4 voks többséggel azon inditvány: melyszerint egy bizottság küldendő ki, kinek feladata legyen, fontolóra venni, vajjon voltaképen szükséges-e a megye székhelyét máshová áthelyezni? — mennyi költségbe kerül ez az áthelyezés? — megbirja-e a költségeket a megyei közönség s végre, h o v á lesz legcélszerűbb áttenni a székhelyet?

Ez elfogadott inditvánnyal épen ott va-

város iránti bálázretből, hol gazdagsága s független állapotának alapkövét vetette meg.

A gazdag York kisasszony megjelenése nagy mozgalmat idézett elő New-Orleans előkelő köreiből. A fiatal, szép és gazdag hölgy csakhamar királynője lett a divatvilágnak, senki sem gyanítá, hogy „La Villette“ a tánczosnő és „York“ kisasszony egy és ugyanazon egyén.

Egy „táncvizigalom“ alkalmával megismerkedett Undine Scaton urnóval, Lester Edward gazdag nagy nénjével.

Különös érdeklődéssel szemléte egymást a két hölgy, a különböző kor dacára feltűnő hasonlatosság volt észrevehető arczuk vonásaiban.

Scaton urnó nem tarthatta magát, kíváncsian kérdé Undinetől:

„Kisasszony! bocsássa meg kérdésemet; — de bizonyos kegyed arról, hogy neve „York“?”

„Bizonyos vagyok felőle“ válaszolt Undine, némileg meglepetve, „de vágyom tudni, miért intézte hozzáam e különös kérdést?“

„Higye el, nem pusztán kíváncsiságból tettem, — szabad kérdenem keresztnevét?“

„Miért nem? — Undine“-nak neveznek.

Scaton urnó elhalaványodott.

„Kegyed beteg,“ szolt Undine aggodalommal.

„Nem! — nincs bajom; — hanem mondja meg“ — folytatá az éltes nő — „nincs balkarján szivalaku anyajegye?“

„Van!“ — felelé Undine hasonló izgatottsággal, s felgyürte ruhája ujját, hogy megmutassa a kérdéses jegyet.

„Leányom!“ sikoltott fel Scaton urnó, s ájultan rogyott Undine karjaiba.

Nagy szavar keletkezett, az ájult nőt egy mellék terembe szállították, hol egy orvos, ki mint vendég volt jelen, czélszerű szerekkel eszmélésre hozta az elalélat. Midőn felemelte újra szempilláit Undinet látta, ki mellette térdelt: „Gyermekek! kedves gyermekek!“ szolt, s lehajtva fejét a hajadon vállaira, örömkönyeket hullatott.

Most kölcsönös felvilágítások magyarázatok kerültek sorra.

Undine körülbelől hat éves lehetett, midőn anyja — ki New-Yorkba utazott, valamely barátnőjének látogatására, magával vitte ama nagy, népes városba. Egy napon Undine nevelőnőjével sétálgatott, utközben a nevelőnő egy ismerősével találkozott, s beszélgetésbe ereszkedett; e közben a gyermek elbolyongott. — A legszorgosabb kutatások is sikertelenek maradtak, sehogysem akadhattak a leánya nyomába. — Undine megfejtette az okot. Visszaemlékezett, hogy e napon Babette-vel találkozott, ki őt egy ideig gondosan rejtgette, míg végre nem tartva többé a fölfödés komoly következményeitől — koldulásra használta a leánykát.

Undine mindent elbeszélte anyjának, mit olvasóink az eddigiekből már tudnak, csak találkozását Lesterrel, hallgatta el; mosolygott midőn anyja azzal biztatá, hogy nagy öröme lesz, ha nokavérével találkozand, kívül bizonyára jó barátok leendnek.

Találkoztak egymással. Lester nem ismert Undinera, de azért nyugtalan és zavart volt, valahányszor társaságába került. Megtörtént, hogy néha óra hosszat figyelmesen szemléltette, — ez arczvonások oly ismerősök voltak előtte, — de azért nem árulta el titkát.

„Kedves rokonom, Edward!“ — szolt egy izben Undine, miután vagy huszadszor felpillantott s tapasztalta, hogy Lester folytonosan szemlélteti; „mi történt önnel? talán megigéztem, hogy oly merően bámul reám? ön valóban különös módra udvariatlan.“

„Bocsánat!“ mondá az ábrándozásából felriasztott, „Kegyed oly annyira hasonlít valakihez, kit egykor ismertem, hogy nem fojthatom el csudálkozásomat.“

„És ki az az egyén? kedves rokon!“

„Egy ifju leány, ki ép oly szép, mint ön Undine.“

„Azután, hogy hívják?“

„La Villette!“

„Micsoda? ön egy tánczosnővel merészel összehasonlítani?“ pattant fel Undine gögösen.

A boszuság pirja lepte el Lester arczát, s villámlo szemekkel szolt: „Scaton Undine kisasszony, kegyedtől sem tűrhetem el, hogy megvetőleg nyilatkozzék

Villette felől. Nincs e föld keresektségén nő, ki szebb és jobb, mint Villette a tánczosnő.“

„Valóban“ mondá Undine gúnyolódva, „ezen tánczosnő buzgó védőre talált rokonomban. Azt kell hinnenem, hogy szerelmes beléje; sőt sejttem, hogy e tánczosnő nem sokára Lester neijévé leend.“

„Ez legforróbb ohajom, engedje az Isten, hogy őt újra megtaláljam;“ mondá Lester hevesen, „esküszöm, hogy mielőtt a nap lenyugodnék, nőmmé lenne; — ha ugyan ő nőül jönne hozzám.“

„No helyes és szükséges az utóbbi megjegyzés,“ szolt Undine nevetve, majd komolyan folytatá: „mit ad nekem Edward, ha Villette részére megtalálom?“

„Kegyed akarja megtalálni? lehetetlenség!“

„Sőt nagyon is lehetséges, kedves rokon! mert — én vagyok Villette.“

„Kegyed?“ kiáltott fel a fiatal férfiú s visszahátrált bámulatában.

Undine felkelt, Edward vállaira tette kezét, szeméi közé nézett mint egykoron s kérdé: „Edward szeret-e engem?“

„Villette! Villette! . . . bihetek-e szemeimnek!“

„Te hitetlen, nem ismersz ez emlékre?“ szolt Undine, s megmutatta fehér kezecskéjét, melyen az ismeretes gyémánt gyűrű tündöklött.

Edward nem kételkedhetett többé, a titok fel volt derítve; s ő oly boldog volt ez este.

„Villette! akarsz-e nőmmé lenni?“ kérdé midőn az alkony beállott.

„Ön Lester feleli, hogy nagynője nagy lelkűségétől függ sorsa; — s az a büszke nő kitagadja őnt örökségéből, ha oly leányt vesz nőül, ki oly alacsony sorsu, mint Villette.“

„Feledd az egykorit, s bocsássa meg!“ esdeklett Lester.

Undine mosolygott! — hogy vajjon megbocsájtott-e neki nem tudjuk; annyi bizonyos, hogy három hét multán Villette, a tánczosnő, a gazdag Lester Edward neijévé lett.

Az a büszke nagynője semmi akadályt sem gördített utjokba.

gyunk, a hol ennek előtte másfél évvel kellett volna lennünk, ha a megye székhelyének kérdését el nem odáztuk volna.

De még is jobb, hogy már itt vagyunk, mint ha Tóth István ur indítványát elfogadva, még hátrább volnánk.

Csak ügyvel bajjal lehetett kivinni azt, hogy e kiküldött bizottság köteles legyen legalább az őszi közgyűlésre betérjeszteni működésének eredményét.

Hátha addig a ministerium új törvényjavaslatában oda rendeli a székhelyet, hová mi nem is vártuk!

A könnyen hívőket az a szép frásis elaltatja: autonom jogánál fogva majd a megye határozza ezt meg.

Hogy az elfogadott indítványra a megyei tisztviselő urak — mind egy szál — szavaztak, azt a fennebb mondottak okán nem csodáljuk; — hogy Szegvár s Mindszent képviselői mellette voltak, értjük; tőlük kissé távolabb esik Szentes, mint Szegvár; — hogy Csongrád képviselői, azon város képviselői, mely nem régi-ben egy közgyűlése alkalmával kijelenté, hogy a megye székhelyének kérdésében, Szentesre licitálni nem akar, s hogy neki üdvösebb ha a székhely Szentesen leend és nem Szegeden; — ez már kissé váratlan; — de hogy még a szentesiek közül is akadtak, kik azt az indítványt, hogy a megye székhelye Szentesre tétessék át, szavazatukkal megbuktatták, ez már valóban hallatlan!

Ide igtatjuk emlékezet okáért azon szentesi urak neveit: kik még elvben sem akarták kimondani a megyét, hogy a székhely városunkban legyen: Stammer Sándor alispán, Horváth Ferencz megyei árvaszéki elnök, Fekete Márton m. árvaszéki ülnök, Vutsák János, Balassa János, Pokomándy Gábor, Burg Lajos, Farkas Gedeon, Kiss Zsigmond.

Es most, miután elmondottuk az eddig történeteket; reménylünk, hogy az alispán ur elnöklete alatt kiküldött bizottság működését minél előbb meg fogja kezdeni; — reménylünk, hogy megyénk érdekében mi előbb be fogja fejezni, hogy nem fog várakozni munkálatainak betérjesztésével a megyei őszi közgyűlésig, hanem időközben is, — ha a körülmények úgy hoznák magukkal, vagy követelnék — egy rendkívüli közgyűlés összehívásáról fog gondoskodni, — mert hiszen kisebb és kevésbé fontos ügyek miatt is tartatott már rendkívüli közgyűlés; — egyébiránt, ha Isten életünknek kedvez, lesz alkalmunk e tárgyról többször is megemlékeznünk, és lesz alkalmunk az igen tisztelt bizottsággal, — melynek eljárásához sok reményt kötünk — e téren többször is találkozhatni.

Levelek a világ folyásáról.

— LXV. —

Szerkesztő barátom!

Itt a Pünköszt ünnepe! hajdanában sok nyelven beszéltek az apostolok és még is megértették hallgatóik; mai napság egy nyelven beszélünk és még sem értjük egymást! — A mult héten a hol csak megfordultam, mindenütt Kosuth Lajos nagy hazánkfiá, a szegedi iparosoknak küldött leveléről beszéltek; át olvastam én is; oly világosan van írva, és még is minden felé másként magyarázták. — Akarja tudni mi van benne? elmondom röviden; rosszalja, hogy az iparosok külön pártot szándékoztak alakítani; ajánlja, hogy az önálló vámterület mellett busogjanak, mert ezen földolog nélkül virágzó ipart hazánkban képzelni sem lehet, — a többi a mi a levélben van, az iparosoknak van ugyan mondva, de a hazai legujabb pártnak, a szabad elvű pártnak szól; ajánlom olvassa el, sok hasznát veendő.

Az országgyűlés ivadja vége felé jár, képviselők, közönség egyiránt megunták már, s valóban magam sem tudok onnan valami érdekeset ujságotolni. Egyetlenegy kis fontosabb esemény történt a méltóságos főrendek felsőházában; — képzelje csak barátom uram! a mi mágnásaink opponáltak! ama törvényjavaslatot, mely a törvényszékek kevésbitéséről szólt, s melyet oly nagy bajjal lehetett keresztül vinni a képviselőházban — visszavetették! — No de nem tartott soká az oppositio. A törvényjavaslat visszakerült a képviselőházba; itt megmaradtak a régi határozat mellett; mire visszaterjesztették a főrendeknek, begyülekeztek a főispán urak; és — no? és szép hűségesen megszavazták a második tárgyaláson.

Most jönnek az ünnepek, lesz pár napi pauza, s még egy pár szavazás és azután — mint hirtelen — május 20-án meg lesz a te Deum laudamus, eltemetik az országgyűlés farsangját. — Ideje is már, nem volt nagyon mulatságos, csak a kontó lett nagy, mit az utána következő böjtben beváltani kell.

Nagyobb zaj lesz majd a hazában néhány hét múlva, mert most már csak nem bizonyos, hogy az új képviselő választások július hónap elején lesznek; úgy is van a rendjén, hamar kell tul esni azokon, országszerte most nem rég alakultak meg a pártok. meglett a fusio, még tartanak az ölekezések, viszhangzanak a toasztok, s a lelkesültség mámorától meleg a fő, sietni kell; mert míg kijózanodnak és elmúlik a gőz, meglehet sok polgár másképp gondolkoznék.

Ha tehát most keveset irhatok is a hazai eseményekből, van kilátás, hogy nem sokára kárpótolhatom barátom uramat.

A külföldről sem tudok valami nevezetést. Pápa ő szentsége megtartotta 84 születésnapját; az orosz czár, a német császárnál van látogatásban, hogy megbeszéljék Európának békéjét. — Hát zavarja azt valaki? fogja kérdezni barátom uram! — dehogy zavarja, hisz még a karlisták is pihennek Spanyolországban, hanem hát olyan az európai béke, mint a beteg ember, mindig azt kell pródikálni előtte, hogy egészséges, külvilágban bizony maga sem hiszi. P a j z á n.

Felhívás.

A helybeli tisztviselői főkegyelet választmányának határozata folytán tisztelettel felhívom a főkegyelet t. cz. tagjait, miszerint több rendbeli fontos tárgy elintézése tekintetéből f. hó 23-án (vasárnap) délután 3 óra-kor a ref. egyház tenácstermében tartandó közgyűlésen minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Szentes, május hó 12. 1875.

Barsy József, elnök.

Helyi és vegyes hírek.

—Városunk egészségi bizottságának becses figyelmébe és gondjaiba ajánljuk a köz- vágóhidat, évek multak már el, mióta annak átalakítása, illetőleg egy újnak felállítása, részint a városi tanács ülésén, részint a képviselőtestület közgyűlésein szóba hozatott, a nélkül, hogy a meglevőnek javítása csak némi részben is eszközöltetett volna. Ki a jelenlegi vágóhidat megszemléli azonnal láthatja, hogy az az ezen iparral foglalkozók nagy számának nem elégséges, továbbá, hogy oly elhanyagolt állapotban van, miszerint valóban csudálatos, hogy az elrohadott padlózat és az az alatt létező, férgek által felturt vérrel és vízzel áztatott föld káros hatása kigőzölgése még ez ideig járványos betegségek szülő okává nem lett: a melegebb napok beérkezével bizonyára megfertőztetésnek lesz kitéve az ott levágandó marháknak a husa; kérjük tehát az illető bizottságot, hogy lakostársaink egészségének megóvása szempontjából, ez épületre is terjesztesse ki figyelmét.

— A reform. egyház által a Kurcza partján alakított farskola gyarapításához, városunk lakosai közül következők járultak adományaikkal; és pedig Keresztes-Nagy János ajándékozott 9 drb. vadonczot, Kádár József 12 drbot, özv. Bakonyi Józsefné 29 drbot, Szalai József tanító 16 drbot, Pap János 9 drbot, Balogh József 40 drbot, Horváth István kovács 35 drbot, Sarkadi-N. István öreg 39 drbot, Sarkadi-N. József 18 drbot, Vecseri József 20 drbot, Sinoros József 190

drbot, Széll Sándor 9 drbot, Keresztes-N. Péter 18 drbot, Bori Sándor 19 drbot, Molnár Sándor 19 drbot, Halász-Sz. János 34 drbot, Inokai-Tóth Sándor 17 drbot, Kovács János tanító 34 drbot, Rácz Mihály 18 drbot, Lázár Sándor 10 drbot, Lakos Ferencz öreg 24 drbot, összesen 618 darabot; fogadják itt a nyilvánosság terén is az egyház gondnobi hivatala részéről kegyes adományaikért, a leghálásabb köszönetét.

— Megyénk e hét folyamában megtartott rendes közgyűlésén a megye székhelyére vonatkozó tárgyaláson kívül, melyről lapunk első czikke emlékezik, több nevezetes tárgyak fordultak elő, — a többi között a katasteri munkálatok keresztül vitele tárgyában kelt többrendbeli fontos intézkedések tétettek; — lapunk jövő számában közelebbről fogjuk ez ügyet ismertetni.

— Mult héten szombaton este éjfél tájon Székely Sándorné házába a villám lecsapott, mely ennek folytán egészen leégett.

— A katasteri igazgatók és felügyelők, az „Ellenőr“ szerint a jövő hét közepén fognak kinevezeteni, egy héttel azután pedig a biztosok, úgy hogy a kerületi és járási becselő-bizottságoknak a törvényhatóságok részéről történendő megválasztása után a munkálatok azonnal megindulhatnak. Megyénkben a becselő-bizottságok megválasztása folyó hó 24-én tartandó rendkívüli közgyűlésen fog megtörténni.

— Rabló cigányok. K.-Tárjánban f. hó 3-án éjjel rablók törtek be Nilgus Márton gazda házába és elvittek mindent, a mi kezük ügyébe esett. A tetteseket másnap kora reggel elfogták. A kirabolt gazda, atyja és násza kíséretében, kocsira ült a rablókat üldözni. A gyanu a K.-Tárja közelében tanyá-utótt cigányokra esett, kik már akkor tovább vándoroltak. Sok kutatás után a bikácsi erdő alatt utólérték őket, rögtön a szekerek kikutatásához fogtak és Nilgus Márton csakhamar egy vánkost talált, melyet tőle loptak. Erre 6 közülük futásnak eredt, négyet sikerült elfogni; ezek midőn észrevették, hogy a futás már nem használ, késsel akarták magukat védeni, de fegyver láttára felhagytak a védelemmel. Azonnal be is vallották, hogy ők voltak a tettesek, de a két főczinkos, kik revolverrel vannak felfegyverkezve, nincs közöttük. A négy rabló a k.-tarjáni község-házhoz szállított. A vidéken ki van hirdetve a statárium.

— Nagy-Kun-Madaras községében — írja az „E. és M. U.“ — f. hó 7-én este 8 órakor a pénzügyérek közül, ki a szomszéd Karezag városában állomásoznak, három egyén egy Madaras községi polgár házába (Festács Jánosé) az utcáról megtámadták — s az utca; kapuját kíméletlenül döngették — mire a már alvó család rémülten felriadt, s a még fiatal, alig 30 éves gazda kiment. Midőn kilépett az udvarra, látta, hogy a kapuja tetején idegenek igyekeznek behatolni. Kifűnt később, hogy ezek finczok voltak. A boszus gazda a bemászottak egyikét arczul ütötte, mondván: „hogy mer kapuja tetején bemászni?“ — Ekkor az egyik megszólalt arczul ütött társához, parancsolá: „lődd agyon!“ — a felhívott társ azonnal hasba lötte Fertácsot, úgy, hogy az összerogyott s szerencsétlen embertársunknak a béle kifordult, s így orvosért kelle szaladni. — Az orvos a bekelet visszatette a test belsejébe, de azon megjegyzéssel, hogy a lelőt egyén, többé nem élő ember többé. Ily tény elkövetése után, mi fog történni az illető finczokkal, még nem tudhatni. Hogy a finczok eljárása már kezdetben sem volt helyes, az tény, mint-hogy, ha hibás s tiltott ténny elkövető volt volna is azon egyén, az illető előjáráságtól kellett volna a segély adást kieszközölni, minthogy a pénzügyér ur is a községben idegen, s így azon esetre, ha nem a helyszínen és másutt — a rendszeres eljárások mellett bizonyosan megnyílt volna a polgár ajtaja, s a kutatást végrehajthatták volna a pénzügyér urak tetszésök szerinti. — Szerencsétlen embersünk 12 órai kinlódás és kinszenvedés után megszűnt élni.

— A városi gymn. tanfolyammal egybekötött polgári iskola muzeuma számára, a legutóbbi kimutatás óta, következő becses adományok gyűltek be: Kohn Móricz ur ajándékozott 14 kötet értékes könyvet, — Hönigh János és Walzel József urak 20 fanemet, — Soós László ur 1 római pénzt, — Traub József ur 1 bankót, — Mátéfi S. ur 10 drb. régi pénzt, — Sarkadi Lajos ur 1 héber pénzt, — özv. Reinholz Károlyné asszony egy földgömböt, — Löwy Hermina k. a. egy érmet, — Molecz Sándor ur 2 XVI-ik századbeli könyvet, — Szalai István tanár ur 2 drb. régi könyvet és drb. érmet, — Csillag Armin ur 3 régi érmet, — Mecs-Balog Sándor ur 1 drb. schweiczi pénzt, — Garay Imre ur 1 belga pénzt, — Falábu Sándor ur 1 „fekete bankó“-t, — Szabó János ur 1 szárcsát, — Bajkai Sándor ur 1 régi ezüst érmet, — Farkas Benedek ur 1 ritkafaju vadruccát, melyet Kölber Mihály ur sziveskedett kitömní, — Hódi János ur 1 barbar urnak s 2 drb. nemes kagylót, — Sarkadi-Nagy

István ur 1 hamvvedret, — Löwy Jusztina k. 1 württembergi érmet, — Kölber Mihály ur 3 kitömött madarat. — Midőn a t. ajándékozónak köszönetet mondunk, felkérjük egyszerűmink a t. köszönetet, hogy muzeumunkat becses adományaival ezentul is gyarapítani kegyeskedjék.

••• Táborszky és Parsch zeneműkereskedésében (Buda-Pesten) ujonnan megjelentek: Blaháné legkedveltebb dalai. 1) A háromszéki leányokból: „Marosvize folyik csendesen. 2) A falu roszszából: „Fogadásom tiltja szeretni,“ stb. Énekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára magán) alkalmazta Erkel Gyula. Ára 80 krajczár.

— Az „Apollo“ című zeneműfolyóirat negyedik kötete legújabbán megjelent számának tartalma: 1) Giroflé-Girofla négyes, Lecocq K. után szerző Hölzl Lőrincz. 2) Sirdal, Beethoven Lajos Fidelio című dalművéből. 3) Három hallgató magyar Lavottától, zongorára alkalmazta Wachtel Aurel. 4) A svéd csalogányok műsorából: I. Brudfärden i Hardenger (nászmet Hardenbergben). II. Sjung! Sjung! (danolj! danolj!) zongorára átírta Södersson H. 5) Nem sírok én és nem panaszkodom, dal, szövege Petőfytől, zenéje Ögyektől. — A boritékon: A zene történelme Kapi Gyulától. — Kritikai szemle. — Vegyes. — Zeneműjegyzék. — Előfizetési ár egész évre (mintegy 100 válogatott zeneműre) 6 frt., félévre 3 frt. A jelen szám 1 frtért külön is megszerezhető. Az előfizetés vidéken legcélszerűebben a postahivataloknál postautalványozás útján eszközölhető, Budán az „Apollo“ kiadóhivatalában iskola-utca 681. sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet folyton kapható.

Piarozli árak.

Május 13-án. Búza (austr. mérő) jó 4 frt. 50 kr. közép 4 frt. 40 kr. csekélyebb 4 frt. 25 kr. Árpa jó 2 frt. 75 kr. közép 2 frt. 65 kr. csekélyebb 2 frt. 10 kr. Kukorica 2 frt. 90 kr. Zab jó 2 frt. 40 kr. közép 2 frt. 30 kr. csekélyebb 2 frt. Krumpli (pozs. mérő) 2 frt. 30 kr. Lisztek árai. lág 8 kr. zsemlye 8 kr.

kenyer 5 kr. derozás 4 kr. Kenyer: fehér 1 frt. barna 85 kr. itczések: borsó 8 kr. kása 10 kr. bab 10 kr. árpa kása 10 kr. zsír 70 kr. vaj 60 kr. Szalonna fntja 44 kr. só 7 kr. marhabus 24 kr. borjúhus 30 kr. juhbus 22 kr. sertésbus 36 kr. Borok: új 16 kr. ó 20 kr. pálinka 40 kr. eczet 16 kr. 1 fut repce olaj 36 kr. Csirke párja 85 kr. Lúd: kövér 8 frt. sovány 4 frt. 20 kr. Kacsa 1 frt. 30 kr. Pulyka 5 frt. — kr. Tojás 7 darab 10 kr. Vágó szarvasmarha dbja 75 frt. Juh párja 15 frt. Bárány párja 5 frt. 20 kr. Hizott sertés 60 frt. Közönséges sertés 18 frt. Fosztatlan toll fontja 1 frt. 40 kr. Pehely fontja 2 frt. 60 kr. Kender fntja 40 kr. Oltatlan mész vékaja 3 frt. Tüzifa öle 14 frt. Faszén vékaja 30 kr. Szalma 5 frt. Széna (mintegy 5 mázsával terhelt kocsi) 15 frt. Takarmány szalma 6 frt. — kr. Szappan fontja 26 kr. Gyertyának 36 kr.

A városi híresztelő könyvből, május 16.

Weisz Bernát alperestől Fuchs Max és József felperesek részére lefoglalt ingóságok és árucikk az alperes bolthelyiségében május 24-én és következő napjain a kun-szt.-mártoni jbiróság által elfognak árvereztetni.

Csepregi Mátyás takarékpénztári részvénye a szentesi k.j.biróságnál május 18-án 9 órakor fog elárvereztetni.

A Mindszent-apátfalvi 88. számú 35^{1200/1000} holdat tevő átmetszési földterület 1875. évi october hó 1-ső napjától 1878. sept. hó 30-ik napjáig terjedő időre haszonbérbe fog adni a m. k. adóhivatal helyiségében június hó 9-én délelőtt 10 órakor, kikiáltási ár egy évre 70 frt. bánatpénz fejében 35 frt. teendő le.

A szentesi segélyegylet részére Keresztes István Ferencz és József alperesektől lefoglalt 598 forintba becsült lovak, tehének, gazdasági eszközök a szentesi kir. járásbiróságnál május 26-án d. e. 9 órakor fognak elárvereztetni.

A földadó szabályozási munkálatok fölött keletkezett 1875. évi VII. t. cz. értelmében a földadó kiadás alapját képező catastralis munkálatok, f. hó 10-től kezdve négy héten át közszemlére lesznek Hutiray Lajos telekkönyvi nyilvántartó hivatalánál kitéve. Felhívatik tehát a városnak minden birtokos lakosa, hogy azt a mondott idő alatt megtekinteni el ne mulassza, hogy a nevére netalán hibásan, vagy a valódi tényállásnak meg nem felelőleg bejegyzett birtoka fölötti észrevé-

teleit a majdan e célra alakulandó bizottságnak, annak idejében bejelenthesse.

Dunás-Varga János búséri 67 hold vetései földje eladó.

Pap János tul a kurczai 1 hold heréje nyári használatra kiadó.

Hódi József 1927. számú háza eladó.

Dezso György szt.-lászói 1-ső osztályu földje haszonbérbe kiadó.

Figyelmeztetnek a lótulajdonos gazdákat, kiknek remondának való lovaik vannak eladásra, azok f. évi május 16-án, azaz vasárnap délután és 17-én, azaz hétfőn egésznap a kávéház udvarán, az illető tiszteknek mutassák be árusítandó lovaikat.

Borbély Lajosnak Tökén kaszáló földje van pénzért kiadó.

Pásztor Ferencz felsőréti 4 hold heréje nyári használatra kiadó.

Szürszabó-Nagy Istvánnál ujkor leendő fizetés mellett buzát lehet kapni; a venni szándékozók háznál jelentkezzenek.

A gőzhajózási társulat igazgatósága közhírré tétetik, hogy Szentesen I. tiz. 154. sz. a. levő háza önkéntes árverésen el fog adni, a venni szándékozók a gőzhajózási ügynökség lakására meghivatnak, hol a feltételek addig is megtudhatók.

Szeder Jánosnál tiszta buzát lehet kapni kellő, biztosíték mellett ujkor fizetendőleg; a buza 4 köblénel kevesebb nem adatik, hanem 4 köblön fölül a mennyi tetszik.

Ijju Fried Józsefnek teési Tóth István-féle földben 25 holdnyi heréje van nyári használatra holdanként kiadó, értekezhetni a tulajdonosnak házában.

Onodi Sándornak az alsóréti tanyáján luczerna földje nyári használatra holdanként haszonbérbe kiadó.

Lénárd Jánosnak lapistói földje, kurczaparti Lajos Sándor-féle háza és nagy-hegyi szőlője eladó, értekezni lehet I. tiz. 38. sz.

Farkas Gedeon urnak az alsóréten több holdra menő herekaszálója van nyári használatra kiadó.

Lázár Sándornak nagy-hegyi szőlője eladó, alkut lehet tenni I. t. 323. sz. házában.

Török János mérnöknek egy kivágott sárga kosija és több ingóságai jutányos áron eladók, I. t. 4. sz.

Több rendbeli hírlapok árverés útján fognak az olvasókörben május 17-én d. u. 2 órakor eladatni.

H I R D E T É S E K.

111 szám. v. 1875.

1—2

ÁRVERÉSI HIRDETÉS.

Alulírt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré teszi: hogy a szentesi kir. járásbiróság 4007. számú végzése által Keresztes István, Keresztes Ferencz és Keresztes József ellen, a szentesi segélyegylet, mint felperes részére 660 frt. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróságilag lefoglalt, s 598 frtra becsült lovak, tehének, gaz-

dasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a szentesi kir. jbiróság hivatalos helyiségében leendő eszközzésére határidőül 1875-ik évi május hó 26-ik napjának délelőtti 9 órája tűzött ki, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érdekelt ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 406. §-a szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Szentesen 1875. évi május hó 10-én.

Onody Sándor, bir. végrehajtó.

Lakváltoztatás.

Alólirott tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy

p é k ű z l e t é t

saját házába tette át. (Fűtőca, néhai Mácsai Ferencz-féle ház.) Naponta lehet kenyeret sütni, ugymint az előtt, azonkívül font számra is lehet kenyeret, ugyszinte a pesti első múmalmokból lisztet kapni.

Pollák Lázár, pékmester.

SZÍKVÍZ 6 KR.

Szikvíz csak 6 kr. üvegenként!

Szikvíz

gyáram ismét megkezdette ez idényre működését és naponta friss tölteményt

csak 6 krért üvegenként!

szolgálok. — Ezen üdítő italt a fogyasztó közönségnek tisztelettel ajánlom,

Lázár Dávid,
I. t. Zöldfa-utca 279. sz.

5—?

SZÍKVÍZ 6 KR.

A gőzhajózási igazgatóság határozata folytán tudtára adja a t. cz. közönségnek, hogy a helybeli 154. számú házát nyilvános árverés útján, f. hó 24-én d. e. 9 órakor a helyszínen elárvereztetni, a venni szándékozók addig is a feltételeket a helybeli ágenstől megtudhatják.

A gőzhajózási ügynökség.

Dr. Balassa Péter

orvostudor, szemész és szülész,

lakik: Zöldfa-utca, I. tized

248. sz. alatt. Tiszt. Balassa János ur házában.

Epen most jelent meg, magyar fordítása a hírnoves igen tanulmányos könyvnek:

az önmegóvás,

tanácsadó minden korbéli férfiaknak, Laurentiustól. Bori tókba lepecsételve.

Számítalanszor bebizonyult segély és orvoslása (26 éves tapasztalás folytán) a

gyöngeségi

állapotoknak a finemzö tagokban, ideges bajokban stb. mint a **rougáló önfertőzés és faji kicsapongások** következményének. — Minden könyvtárosnál, jelesül **Kökai Lajosnál**, Károly utcában. Ára 2 fr. 30 kr.

A t. közönség óvatlik bizonyos utánzásoktól és majmolásoktól e könyvremre néve, melyek a közönség elismítása tekintetéből még hirdeteményem sz. sz. szerinti leírásáig is tartoznak. Azért ügyeljen mindenki arra, hogy könyvem eredeti 35-ik kiadását.

Laurentiustól

kaphassa, mely egy 8-ad rétt 208 lapos kötetet képez 60 honconani ábrával aczéba metazve és a szerző névbélyegével van pecsételve

4—20
Laurentius tanár.

A jelenlegi gőzhajózási ágens tudatja a t. közönséggel, hogy nála 3 szobabeli új butor, kézalatt, eladó.

Töltényi Kálmán,
ágens.